

arbejdere, der ingen Ulykkesforsikring fik, fordi jeg offentlig havde kritiseret hint Lovforslag! Det er altsaa de samme Herrer, som nu sige, at de absolut ikke ville have nogen Ulykkesforsikring for Landbruget, heller ikke den, der indeholdtes i det Lovforslag, som de bebrejdede mig, at jeg har kritiseret, og som de den Gang gentagne Gange havde stemt for. Jeg kan aldeles ikke forstaa, at der kan være nogen Sammenligning i en saadan Fremgangsmaade. Saa sagde det ærede Medlem for Fredericia (Ousen) og det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) ogsaa, og det er i øvrigt kommet frem flere Gange i disse Dage, at der var sluttet Aftaler med Landstinget om denne Sag. Jeg vil dertil sige, at det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen), som jo er ældre Medlem her i denne Sal, ved maaske bedre end jeg, hvad det egentlig vil sige at træffe Aftale med Landstinget, og han har benægtet noget saadant. Jeg har altid antaget, at det bestod i, at et politisk Majoritetsparti i det ene Ting traf Aftale med en Majoritet i det andet Ting. Da det ærede Medlem i dette Tilfælde staar i Spidsen for Majoriteten her, kunde der altsaa været en Mulighed for noget saadant for ham, men han har absolut benægtet endog at have talt med nogen Landstingsmand om Sagen, og hvad mig angaar, maa jeg paa det allerbestemteste benægte, at jeg skulde have sluttet eller kunnet slutte Aftale med nogen som helst Majoritet i Landstinget, dertil er jeg jo aldeles ikke kompetent (Afbrydelse af J. Hage). Ja, jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage) ler. Jeg vilde ønske, at jeg var i den Stilling, at jeg kunde slutte Aftaler med den høje Regering og Landstinget, men det er jeg slet ikke, jeg kan kun give den Erklæring — og jeg haaber saa, at man vil tro mig — at der ikke foreligger nogen som helst politisk Aftale med nogen som helst i denne Sag fra min Side. Med den højtærede Indenrigsminister har jeg truffet Aftale om de ved 3dje Behandling af ham stillede Ændringsforslag, idet han har vist mig den Ære forinden at ville tale med mig om dem og meddelt mig sine Forslag, men jeg anser det for givet, at naar et af Regeringens Medlemmer vil konferere med en Folketingsmand om Enkelthederne i en Lov, saa maa han dog kunne gøre det uden at paadrage sig Beskyldning for at slutte Aftaler (Afbrydelse af *Berntsen*). Ja, for det ærede Medlem for Assens er

det vel vanskeligt at undgaa, men ikke for mig. Det ærede Medlem er jo gammel i Synden.

Jeg vil endnu kun til det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds gøre en Bemærkning om Tærskværkerne, og jeg vil henstille til det høje Tings Overvejelse, hvorvidt det er en rimelig Fordring, der stilles i det Ændringsforslag, som han tog Ordet for. Der foreslaas, at naar jegovre fra Jylland eller et andet Sted i Landet sender Bud til en handlende i Kjøbenhavn, som lejer eller sælger Lokomobiler eller Tærskværker, naar jeg skriver eller telegraferer til ham: send mig et Lokomobil eller Tærskværk med Dampskib eller Jærnbane, og jeg saa lader mine Folk tage det i Brug, og der sker en Ulykke derved, saa skal jeg kunne sige til den Mandovre i Kjøbenhavn, af hvem jeg lejede, at han skal betale Erstatningen! Hvis det er det, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds og det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds kalde for „retfærdige Love“, saa vilde jeg dog bede os fritagne for den Slags Retfærdighed her til Lands. Der vilde i saa Fald vist være mange, der gerne vilde „laane“ eller „leje“ Tærskværker, men næppe nogen, der var villig dertil. Det, der staar i Loven, er derimod, at naar en Mand kontraherer med en anden om at tærsk for ham og lejer et Lokomobil med Folk til, saa skal Kontrahenten svare ikke blot for de Folk, som Ejeren sender med, men ogsaa for de Folk, som Landbrugeren overlader ham til Hjælp. Det er fuldstændigt betryggende i enhver Henseende, men at man ikke ved at leje eller laane et Lokomobil af en anden Mand kan fritages for den Pligt, som Loven paalægger dem, der have Maskindrift, tror jeg, enhver vil finde rimeligt. Efter dette Ændringsforslag vilde den Mand, der laante eller lejede sig frem til et Lokomobil, være udmærket stillet, han vilde være fritagen for ethvert Ansvar for sine egne Folk, hvorimod den, der ejede det og selv sidder hjemme paa sin Gaard, vilde have Forsikringspligten. Det vilde føre til urimelige og uretfærdige Resultater. Saaledes som her er det med mange af de Indvendinger, der gøres. Man faar det bestemte Indtryk, at hvis de ikke ere fremgaaede af Mangel paa Forstaaelse, skrive de sig fra uvenlige Følelser over for Lovforslaget, og hvis vi vedtog de Ændringsforslag, der ere stillede, vilde vi komme langt ind i modsigende og uretfærdige Bestemmelser, derfor vil jeg paa